

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 7 // NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 // CELJE, celjsko uradno: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65 // PODOBRNA UPRAVA: Kocanova ul. 2, telefon št. 190 // JESENICE: Ob kolodvoru 101 // SLOVENJ GRADEC, Slemenov trg 5 // POŠTNA BRANILNICA v Ljubljani št. 10351.

Stockholm, 20. oktobra mp. V zvezi s večerj izdanim komunikacijem o solidarnosti nastopu skandinavskih držav, ki odklanjajo vsak pritisk Moskve in Berlina, je bil na konferenci tudi sklenjeno, da skandinavske države ne bodo podprle Hitlerjevih prizadevanj za mir pod pogoji, ki jih je postavil.

Park, kjer zaljubljenec nihče ne moti

Ljubezen zaščitno sredstvo proti prehladu - širokogrudnost poštne uprave neke južno-ameriške države

Ljubezen do bližnjega je lepa. To so spoznali nedavno ljudje, ki so šli mimo visokih vrat parka v bližini New Yorka, kjer je velik napis:

Zaljubljeni pozor!

Ta park je zasebna last in zato policija nima pravice hoditi vanj. Zaljubljeni se lahko tu pod zaščito teh sten pod mojim varstvom in nadzorstvom ter zaščito mojega osebnega nemotenosti in do silega poljubljajo.

Lastnik tega dokaj obširnega parka, kjer rasto stara drevesa, pod njimi pa 'stojke' klopice, je James Averson. Može je nastopil proti strogi naredbi ameriške policije, ki prepoveduje pod težko kaznijo poljubljanje na prostem. Koлика sreča, da so se na svetu ljudje, ki se jim mladi zaljubljenici smilijo in ki jih tako širokogrudno podpirajo. Zaljubljenici si radi pišejo. Poštne uprave neke južnoameriške države je prišla do spoznanja, da zaslužijo zaljubljenici glede na koristi, ki jih ima od njih pošta, večjo pozornost. Zato je sklenila znižati jim poštino. V bodoče bodo plačevali zaljubljenici od svoje korespondence samo polovične pristojbine. Seveda pa morajo biti ljubavna pisma točno označena in pošiljati se morajo v rdečih kuvertah. Poštne uprave si pridružuje pravico preprečiti se, da li gre res za ljubavna pisma, ker bi sicer mnogi to ugodnost zlorabljali.

Neka druga južnoameriška republika je pa sklenila, da v bodoče v brzojavkah ne bo zaračunala besede ljubezen. Tako hoče zaljubljenec omogočiti pogostejše brzo-

javne stike. Ljubezen je pa tudi zelo dobro sredstvo proti nahu. To trditve je postavil francoski učenjak, ki pravi, da je ljubezen najboljši zaščitni sredstvo proti prehladu. Može pravi, da zadostuje, da se človek do ušes zaljubi, pa se mu ni treba bati prehlada. Organizem zaljubljenega človeka je v stanju visoke napetosti in s tem dobi odpornost, ki mu je ne more dati nobeno zdravilo. Francoski učenjak ima za seboj 40 let prakse in pravi, da je temeljito preizkusil pravilnost svoje teorije. Prišel je do spoznanja, da so zaljubljenici izredno odporni malone proti vsem boleznim.

Zaljubljenici niso nikoli dvomili, da je ljubezen največji in najvažnejši problem na svetu. Zanimivo je pa, da so se s tem vprašanjem ukvarjali zadnja leta tudi učenjaki. V Ameriki je izdal neki ugledni pravnik nedavno knjigo, ki se v nji peča z različnimi in pogosto zelo čudnimi zakoni in naredbami, katerih nihče ne prizna in ki so v resnici spretne nastavitve pasti, namenjene starim samcem. V ameriških državah se zakoni močno razlikujejo in so z redkimi izjemami zelo zastareli. Toda pravosodje se jih krčevito drži. Če bi si drznili v Lusiani mladenič reči: O kako dobro bi vam pristojala nevestina oblika, ali če bi tako oblika sploh omenil, bi veljalo to za običajni način snubitve. Ista obveznost velja za pesniško navdahnjenega zaljubljenca, ki pošlje svoji izvoljenki ljubavno pesem, pa čeprav bi jo izrezal kar iz novin.

V Texasu ni dovoljeno govoriti z dekletom o gospodinjstvu in domačem ognjišču. Tudi ni priporočljivo pokazati ji hišo, kjer bi človek rad stanoval. To velja za snubitev. Zakon predpisuje v tem primeru samo 3.000 dolarjev globe, dočim je najnižja kazen za mladeniča, ki bi omenil nevestino oblika, ali ki bi poslal svoji izvoljenki ljubavno pesem, pa bi se potem ne poročil z njo, 4.000 dolarjev.

Ljubezen je zlasti v Ameriki posebno polje za pravnike in vsi imajo na tem polju mnogo dela. Evropecem se zde nekatere kazni, ki jih izrekajo ameriška sodišča, v zadevah zaljubljenec, zelo čudne. Toda ameriške razmere se razlikujejo od naših in odločbe sodišč vplivajo tam vzgojno. Sodišče v Brooklynu je obsodilo na 84 ur popolnega molka neko ženo, ki je povzročila s svojo klepetavostjo druž. afero. Neki moški, obtožen, da je pretepal svojo ženo, ni bil obsojen niti na zaporno niti na denarno kazen, temveč je moral 8 dni ležati v postelji. Sodišču je bilo znano, da zelo nerad leži. Sodišču mu je postavilo pred spalnico redarja in obsojeni moški je moral ves teden hraniti na lastne stroške.

Res je to sodstvo nekam čudno in odnosno ameriška sodišča vzgoja diši po naših pojmihi malone po primumknjenosti. Toda statistika kaže, da je učinkovita, kajti sodišča znajo zadeti obtožence na najobčutljivejšem mestu in v večini primerov dosežejo svoj namen.

Kneginja Olga na čelu Rdečega križa

Kakor smo že včeraj poročali, je bila Nj. Vis. kneginja Olga s kraljevim ukazom imenovana za predsednika Rdečega križa kraljevine Jugoslavije. Pet in pol leta, od 18. aprila 1934, je bil na tem častnem, a obenem pomembnem in odgovornem mestu Nj. Vis. knez namestnik Pavle, imenovan še od blagopokojnega kralja Aleksandra. Zaradi prevelike zaposlenosti z drugimi državnimi nalogami je sedaj predsedništvo odložil. Njegova soproga kneginja Olga, ki mu sledi na tem mestu, je že doslej bila goreča zaščitnica in vsestranska podpornica Rdečega križa, te najpomembnejše in največje človekoljubne ustanove, katere važnost nam je nova vojna še posebno jasno pokazala.

vali — ovce, koze, velbeli in konji, torej z mesom, mlekom in sirom. Prepovedano je pa jesti tudi r. b. Mongoli se izogibajo celo dot kaj z vodo, ker je za nje kot sinove stepe voda tu element.

Mongol se tudi nikoli ne kopije. Boji se namreč, da bi se med kopanjem ne izpremenil v ribo. Kaj takega ni še nihče videl, toda to imajo vsaj za dober izgovor, da se jim noče v vodo. Mongoli so sploh na nizki stopnji kulture in omike. Doba Džingiskanov ko je bila njihova dežela v razcvetju, je že davno minila. Njihova vera je golo zaklinjanje demonov. Nalezljive bolezni so močno skrčile njihovo število, mnogo Mongolov so pa pobile tudi roparske tolpe, ki napadajo tudi nomade po stepih. Ni čuda, da bi mnogi Mongoli ne imeli zdaj nič proti temu, če bi prišli pod varno upravo kateregakoli drugega naroda.

Nazori Mongolov

Pri nas smatramo oranje za začetek vse kulture. Ljudje so začeli najprej obdelovati polje in šele potem so v svoji kulturi napredovali. Toda azijski Mongoli imajo glede tega drugačne nazore. Po njihovem mnenju zemlja ni ustvarjena zato, da bi človek brskal in kopal po njej. To je sploh delo, ki bogovom ni všeč in je pregrešno. Bogovi baje zahtevajo, naj se človek ne preživlja s poljskim pridejli, temveč s tem, kar mu nudijo domače ži-

Ljubljanski esperantisti zopet organizirani

V torek je bil ustanovni občni zbor Esperantskega društva Ljubljana

Ljubljana, 20. oktobra

Ljubljanski esperantisti so opravljali pomembno kulturno nalogo: s pomočjo esperanta, idealnega mednarodnega jezika, so seznanjali svet o naši kulturi in lepi domovini. Naj omenimo samo, da je ljubljanski esperantski klub izdal trikrat Cankarja v esperantu ter da je izdal tudi krasne prospekte in z njimi seznanjal svet o Sloveniji. Skoraj dve desetletji je deloval klub in si pridobil velik ugled ne le med esperantisti v državi, temveč tudi v svetu. Znan je bil na vseh kontinentih. Zato nas izredno veseli, da so se naši esperantisti zopet organizirali, zlasti še v času, ko se zdi ideja o zblizanju narodov zavrnjena ter zasmehovana.

Ustanovni občni zbor »Esperantskega društva Ljubljana« je bil v torek. V imenu pripravljalnega odbora je najprej poročal Peter Golobčič. Pravila za novo društvo so bila predložena oblastem junija. Podpisali so jih Golobčič, Kozlevčar in Jerebova. Banka uprava je pravila odobrila in tako je končno prišlo do ustanovnega občnega zbora.

Znani esperantist, eden pionirjev esperantskega gibanja pri nas, Jože Kozlevčar, je poročal, zakaj ustanavljajo novo društvo. Ljubljanski esperantski klub je deloval 17 let. Ko je moral prenehati delovati, so ostali naši esperantisti brez organizacije in esperanto, kakor vsako idejno gibanje, je brez organizacije mrtve. Vsi so sicer ostali esperantisti in zato jim je

bilo še tem bolj hudo, ko so se udeleževali kongresov, bodisi v državi ali v inozemstvu, pa niso mogli pokazati, da tudi Ljubljana nekaj pomeni v esperantskem gibanju. Povsod so obžalovali, da Ljubljana ni mogel zastopati oficijelni zastopnik. Zato so se naši esperantisti začeli prizadevati, da bi dobili zopet organizacijo. Prvi neuspehi jih niso preplasil in končno je bila ustanovitev dovoljena. Delovanje društva bo v začetku sicer oteženo, ker odbor nima denarja, a esperantisti, izkušeni organizacijski delavci, se bodo lotili dela s tem večjo verno.

Pri volitvah sta bili predloženi dve listi. Izvoljen je bil naslednji odbor: J. Kozlevčar kot predsednik in odborniki: Mara Petrič, Meri Seunik, Pavlina Hafner, Edo Zganjar, Jože Jordan in Jože Šorn ter preglednik A. Volk in Jelka Dejak.

Predsednik je po izvolitvi upravičeval esperantsko gibanje ter naglasil z živo vero, da esperantska ideja, zblizanje med narodov, ni utopija. Dejal je, da se bodo narodi, ki se vojskujejo, končno zavedli, kako blazna je vojna. Sprčo dandanašnje civilizacije si ne moremo misliti, da bi ostali kitajski zidovi med narodov. Esperanto je največja ideja sedanje dobe. Morda je zdaj še prevelika, da je ne morejo dometati, toda prihaja nova doba.

Določeni je bil program društvenega delovanja. Začetek je težek. Društvo si mora najti najprej lokaj. Začetki bo moralo prirediti jezikovne tečaje in ena največjih

nalog je, da si pridobi čim več delavnega članstva, ki ga bo vzgajilo v prave esperantiste. Nekatera društva imajo precej esperantistov, tako zvanih »Bonan vesperanti« namreč esperantistov, ki se znajo samo esperantsko pozdravljati. Pravi esperantist pa mora predvsem dobro obvladati esperanto. Vzgojiti dobre esperantiste, to je naloga novega odbora.

Tako se obnavlja uspešno esperantsko društveno življenje v Ljubljani in pričakovati smemo, da se bodo sadovi kulturnih prizadevanj novega društva kmalu pokazali.

Obrotnikom in trgovcem radeškega okoliša

Radeče, 19. oktobra

V posebnem času se je ugotovilo, da mnogo obrtniških mojstrov in trgovcev ne pošilja svojih vajencev v tukajšnje strokovno nadaljevalno šolo. Pri tem je bil prizadet zlasti prvi razred. Večina se jih namreč izgovarja s tem, da so vajenci dovršili višjo ljudsko šolo, t. j. 6. oziroma 7. razred in da jim kot takim ni potreba posebej se strokovne nad. šole. Vse prizadete obveščamo, da je to stališče popolnoma protivo zakonov o obrtnih, zlasti pa uredbi o organizaciji strok nad. šol. Člen 37. te uredbe pravi »Službodavec je dolžan svojega učenca sam privedi v šolo in izpolniti prijavi list za vpis ter predložiti vse potrebne listine: 1. krstni (rojstni) list, 2. spričevalo o poslednjem šolanju, 3. pogodbo o dnevu vstopa v delo, 4. zdravniško potrdilo o telesni sposobnosti. Čl. 39. pa se glasi: V prvi razred strok. nad. šole se vpišejo učenici, ki so dovršili 4 razrede osnovne šole; v drugi razred se vpišejo učenici, ki so dovršili prvi razred strok. nad. šole, prvi razred višje ljudske, meščanske ali srednje šole ali prvi razred moške ali ženske obrtne šole. V tretji razred se vpišejo učenici, ki so dovršili drugi razred strok. nad. šole, drugi razred višje ljudske šole, meščanske ali srednje šole ali drugi razred moške ali ženske obrtne šole.

V izogib neprilikom, ki bi jih doleteli, pozivamo vse prizadete, da nemudoma vpišejo svoje vajence v tukajšnje strok. nad. šole. V nasprotnem primeru bo moralo vodstvo šole postopati v smislu čl. 42. iste uredbe ter prijaviti vse pristojnemu upravnemu oblastvu zaradi prestopka zoper predpise zakona o obrtnih čl. 398 odst. 11, 399 in 402. Te prijave se bodo smatrale za nujne.

Dieselovi ekspresni vlaki

Vlaki Zephir z Dieselovimi lokomotivami, ki vozijo na progi Chicago-Burlington, prevozijo v enem dnevu 1600 km. To dolgo progo prevozijo ti vlaki z lažjo v 15 urah. Najnovejši vlaki imajo dvojne lokomotive z motorji, ki razvijajo 3000 HP. Prvi vlaki, ki so prišli v promet 1. 1934., so imeli po 4 vagonne in Dieselove motorje po 660 HP. Po podatkih železniške družbe in petletni izkušnji so se vlaki z Dieselovimi lokomotivami dobro obnesli, zahtevajo pa vestno nadzorstvo.

Železniško osebje mora biti vestno in izsolano, potem je pa promet s temi najmodernejšimi vlaki varen. Pred vsako vožnjo motorje pregledajo. Motorje odlože ko prevozijo lokomotive 210 do 240.000 km. Ležaji se zelo malo obrabijo in izmenjati jih bodo morali šele po 1.6 milijona km.

Na svetu je samo 700 lir

V Nemčiji, Švici, na Islandu, v Franciji, Angliji, in Ameriki je samo 700 godal, ki nekoliko spominjajo na harfo, toda za vzor jim je prej služila antična lira. Vsa ta godala je izdelal W. Lothar Gartner v Kostanci ob Bodenskem jezeru. Sin gornježeliškega pesnika je bil kipar. Prvi model je konstruiral sam in ko se je vedno bolj širilo navdušenje za igranje na to godalo, se je lotil sam izdelovanja lir.

Poznamo štiri vrste lir, odgovarjajoče modulaciji človeškega glasu: sopranske, altne, tenorske in basne lire. Izdelujejo se tudi lire za otroke, na katerih tudi ne večja roka vedno izvabi harmoničen akord. Lire te vrste bi morali rabiti pri vzgoji otrok pri lečenju otrok s patološkimi nagljenji. Nekateri zavodi za defektno deca so naročili taka godala in izkušnje so pokazale, da se zelo dobro obnese. To so potrdili tudi mnogi pedagogi.

ZAKAJ VZDIHUJEJO

— Ne morem ti povedati kako sem nesrečen prijatelj!

— Kaj ti pa je? Ali te noče, ali pa si jo že do grla sit?

Pijače in tobak po svetu

Konzum alkoholnih pijač nazaduje, kave in čaja pa narašča

Vsaka država in vsak narod ima svojo narodno pijačo. Tako je za Madžare in Špance značilno vino, za Čehe in Bavarce pa pivo. Pogojno po svetu kako kje pije čaj in kavo, kje prevladuje vino in kje pivo, kam sega kraljestvo težkih alkoholnih pijač in kje prevladujejo masivne cigare nad drobnimi cigaretami.

Kava in čaj — neodločeno

Borba kave in čaja je bila krčevita in dolga. Malone skozi vse 19. stoletje je trajala ta bitka in sreča je obračala zmago zdaj na to zdaj na ono stran. Plodovi kolonij enako kakor kakao, kava in čaj so prišli šele z razvojem trgovine splošno v rabo. V starih časih ljudje kave sploh niso poznali. Prežganka je, ki nadomestovala dolgo. Kava in čaj sta se razširila iz mest, prvotno z njima tudi čokolada, namenjena večinoma gostom. Širjenje čokolade se je pa kmalu ustavilo. Iz boja sta izšla čaj in kava kot zmagovalca v enaki meri. Kazalo je kakor da sta sklenila kartelno pogodbo o razdelitvi tržišča. Čaj se je razširil povsod tam, kjer zahteva ostro podnebje mnogo toplih pijač in ki žepi prebivalcev ne prenesli kave v enaki množini. Čaj je razširil povsod tam, kjer zahteva ostro podnebje mnogo toplih pijač in ki žepi prebivalcev ne prenesli kave v enaki množini. Čaj je razširil povsod tam, kjer zahteva ostro podnebje mnogo toplih pijač in ki žepi prebivalcev ne prenesli kave v enaki množini.

Zakaj pije Angleži toliko čaja

Poleg podnebja je pripomogla tudi organizacija trgovine čaju, da se je tako razširil v angleškem svetovnem imperiju. Čaj je postal angleška narodna pijača šele ko so ga jeli pridelovati v Indiji in ko so ga začeli voziti naravnost na angleški trg brez vsakih posredovalcev. Koliko čaja popije Angleži si ljudje na kontinentu težko mislijo. Leta 1927 je znašal povprečni konzum čaja na Češkoslovaškem 30 gramov na osebo, v Angliji pa 4.400. Samo Holandi se glede porabe čaja nekoliko približujejo Angležem. Govori se sicer o Rusiji kot deželi čaja, toda kje so Rusi za Angleži? Komaj tretjina toliko čaja se popije v Rusiji kakor v Angliji. Angleži pa ne pijejo samo več čaja, temveč zahtevajo tudi boljše kakovost.

Kava je prevladala na Danskem, švedskem, v Belgiji, Združenih državah in Franciji, da ne govorimo o drugih državah. Na Danskem znaša letni konzum sirove kave 7.17 kg na osebo, v Ameriki 5.93 kg, v Švici 3.16, v Nemčiji 2.62 kg.

Konzum alkohola nazaduje

Boj kave s čajem pa ni bil edini. Sporedno je teknel in teče še boj alkoholnih pijač s kavo in čajem. Če lahko o kavi in čaju zapišemo, da konzum obeh počasi

narašča in da je bilo predvojno stanje povsod prekoračeno, je pri alkoholnih pijačah nasprotno. Vse kaže, da je bil tu višek že dosežen, kajti konzum alkoholnih pijač že več let stalno nazaduje. Gotovo je to v zvezi z razmahom kave in z najnovjšim konzumom kave. Ne smemo pa pozabiti na izpremembe, ki so nastale v načinu našega življenja in dela. Nekaj zaslug imajo tudi abstinentne organizacije in pa visoke davčine na alkoholne pijače v nekaterih državah. Težko je primerjati porabo alkoholnih pijač v poedinah državah. To se da storiti samo, če preračunamo konzum na 100% obseg alkohola. Po tem vidimo, da pride alkoholnih pijač na osebo letno (povprečno v letih 1928 do 1932):

nad 20 litrov — v Franciji (20.6),
10 do 12 litrov — v Italiji (11.8), Švici in Španiji (10.5),
5 do 10 litrov — v Belgiji (7.8), v bivši Češkoslovaški (6.5), v Angliji (5.6) in v Grčiji (8.0),
3 do 5 litrov — v Bolgariji (4.6), v Estoniji (3.7), v Nemčiji (3.2) in na Švedskem (3.5).

Dругod se popije še manj alkoholnih pijač. Vidimo, da popije Francoz zelo mnogo alkoholnih pijač, pa tudi Italijani ga radi pijejo.

Kakšna alkoholna pijača prevladuje, o tem odloča tudi podnebje. Glavne dežele ljubiteljev piva v Evropi so tiste, kjer znaša povprečna letna temperatura okrog 10°. Po vseh toplejših deželah se dvigne odstotek vina nad 50, v vseh hladnejših deželah je pa večji konzum žganja. Romanški narodi pijejo vino, toda na severu Francije že narašča konzum piva, a v Belgiji, Nemčiji in Angliji prevladuje pivo nad vinom. V skandinavskih državah se pije večinoma žganje.

Francija in Belgija vodita

Francozji so na prvem mestu glede vina. Leta 1935 je znašal tam povprečni konzum 213 litrov vina na osebo. Glede piva so pa na prvem mestu Belgijci. V Belgiji je odpadlo 1.1935 na prebivalca 175 litrov piva. Konzum vina in piva pa nazaduje. Leta 1929 je odpadlo v Franciji na prebivalca 185 litrov vina, predlanskim pa 157 litrov, v Belgiji 1.1913 piva 223.5, leta 1936 pa 175 litrov. Tako je večinoma tudi drugod.

Najradikalnejši je pa preokret v kajli. Ljudje zdaj nimajo časa, da bi v miru vlekli pipe ali kadili cigare. Tempo življenja prenese samo še cigarete. Tu imajo zopet rekord Američani. Leta 1913 se je pokadilo letno 91 cigar in 131 cigaret, leta 1933 pa samo 36 cigar, cigaret pa 914. Rekordno leto glede cigaret je bilo 1.1929, ko je odpadlo v Ameriki na vsakega prebivalca 1020 cigaret.

6 Veliki signalni stolpi so jeli obračati ramena, da bi določili edince, ki naj se požene v boj, manjša edinci namena so pa izobešala povelja za poedina letala.

Daljnostrelni topovi, že davno namerjeni, so bruhtili z zadnjim tonom prvi strel...

Bilo je kakor v filmu. Sedem grmečih tonov je poglodal roke desetih milijonov ljudi in milijonov strojev. Sedem tonov je poglodal doždevni mir v mrzlično nehanje, drveče poplašeno hitro in nesmiselno hitro, toda vsaka teh kretanj je bila že točno določena, opisana in odredjena.

Trajala je točno dve minuti.

In naenkrat...

Brez vsake priprave, kakor bi vrgel palico, kakor da bi zalajala puška pri glavi je ugasnilo sonce.

Črna tema, da so človeka kar oči bolele, popolna in brezdanja, peklena tema, da bi niti v svojo lastno eksistenco ne verjel, gluha praznina teme se je razbila z udarcem ene same strele.

Svetlobni valovi so bili pretrgani tako temeljito, da se nikjer na svetu ni dalo prižgati nič, da z ničemer ni bilo mogoče izzvati iluzije vsaj enega žarka.

Smrtna groza je spreletela ozračje.

Vse tiste, ki se včeraj in prej niso zmenili za Havlovo svarilo, je obšla groza. Vsi tisti, ki so smatrali Havla dosedaj za neškodljivega norca, so se sedaj zavedli nevarnosti te igre in od groze jim je zastala sapa.

Žepni radijski aparati ljudi so širili okrog sebe kletve in zahtevali protukrepe.

Lev Vladika:

MOŽ, KI JE UGASNIL SOLNCE

FANTASTIČEN ROMAN

Globus se je vrtel v mraku neopredeljenega prostora.

Pred njim so se odprla velika usta... in ostri zobje so se menda hoteli nekam zasadi. Maršal je spoznal v njih — svoje zobe.

Kar je priletela od nekod roka in na prstih je imela znak trde kite. Z enim udarcem je zapčila tablico. Crke so se dale razločno prečitati:

»NA NAŠEM PLANETU JE VOJNA DO PREKLICA PREPOVEDANA!«

5.

2. julija.

Ob šestih mednarodnega časa.

Sedemtonski zvočni signal se je razletel na radijskih valovih po vsej zemeljski obli. Vsi stolpi in javni amplitoni vse Evrope in Amerike so bili pripravljeni, zasebni radijski aparati so ga kritično skozili okna.

Vojna se je bila pričela.

Vojni otok C 26.

Šest kilometrov dolga in štiri kilometre široka elipsa se je bila pod udarcem zadnjega tona poglodal naprej. Blokada ladij z žičnimi lovci min in torpedov se je plazila okrog.

Nadaljnji otoki na jugu in severu so zganili svoje lene hrbte.

Na zapadnem letališču je mrgolelo na tisoče letal.